

§ 95 ff., kunne gjøres med samme Virkning, som om de vare gjorte til ham selv; Undlædelse heraf bevirker, at slike Meddelelser gyldig kunne gjøres paa Rettens Skriverfontor.

3) Andragende om Forundersøgelse skal indgives til Landsretten; det nægtes Fremme ikke blot i de i § 229 nævnte Tilfælde, men ogsaa naar de forelagte Oplysninger ikke findes at vække grundet Mistanke imod den Sigtede.

4) Henvisning til Hovedforhandling af den for Landsretten i Genhold til § 40 indbragte Anklage bliver at nægte ikke blot paa Andragende, men ogsaa i Embeds Medfør, naar der ifølge de med Anklagekriftet fulgte Aktstykker ikke findes rimelig Grund til Mistanke mod den Sigtede eller er oplyst Omstændigheder, som begrunde hans Straffrihed. Er Anklage i Genhold til § 38 eller § 40 reist for Underretten, bliver Reglen i § 364 at følge.

§ 442.

Endvidere bliver at iagttage:

1) Udebliver den, der paatales i Genhold til § 40, ved Hovedforhandlingens Begyndelse eller i Løbet af denne, førend han sidste Gang havde Afgang til Ordet, udsættes Sagen, dersom lovligt Forfald er oplyst. Mangler der Hjemmel til at udsætte Sagen, betragtes Anklagen som frafalden, hvis Udeblivelsen finder Sted, førend Bevisførelsen fra Anklagerens Side er sluttet; finder Udeblivelsen Sted senere, fremmes Sagen paa foreskrevet Maade, saaledes at Anklageren gaar glip af den Medvirkning ved Sagens Forhandling, hvortil han ellers har Afgang. Samme Virkninger indtræde, naar den Paagjældende vægrer sig ved at tage Ordet, hvor det under Forhandlingen paahviler ham, eller naar Ordet fratages ham, eller han maatte blive udvist af Retsalen. Reglen i § 365 finder ikke Anvendelse i Sager, der paatales i Medfør af § 40.

2) Afhørelse af en privat Anklager foretages af Rettens Formand, jvfr. § 291.

3) Berettiget til Anvendelse af Retsmidler i Anklagens Interesse i Sager, som ere paatalte i Genhold til § 38, er Statsanklageren efter Begjæring af vedkommende Embedsmand.

4) Naar den, der har paatalte i Genhold til § 40, paaanfer, men udebliver ved Forhandlingen i Paaanferinstantsen, førend han har begrundet sin Anfe, og uden oplyst lovligt Forfald, betragtes hans Paaanfe som frafalden; udebliver han ellers, fremmes Sagen paa foreskrevet Maade, saaledes at han gaar glip af den Medvirkning ved Forhandlingen, hvortil han ellers har Afgang. Er en Underrettsdom paaanfet efter Reglerne i § 400 ff., medfører Anklagerens Udeblivelse ved Hovedforhandlingen (Nr. 1), at henholdsvis Anfen eller Anklagen anses som frafalden. Tilsvarende Regler gjælde med Hensyn til Gjenoptagelse af Straffesagen.

§ 443.

Har Statsanklageren eller Politimesteren taget en Sag i sin Haand, som kan paatales i Medfør af § 38 eller § 40, men frafalder dens videre Forfølgning, er den, hvem Paatale i Genhold til de nævnte Paragrafer tilkommer, berettiget til at optage Sagens Forfølgning efter ovenstaaende Regler uden Hensyn til de almindelige Betingelser for en Sags Gjenoptagelse.

Herved bliver at iagttage:

1) Om Forfølgningens Begyndelse ved Andragende om Forundersøgelse eller Anklage skal Statsanklageren eller Politimesteren saavidt mulig underrette den Paataleberettigede. Denne kan til enhver Tid æsse Oplysning af Retten, om Sagen fortsættes, og paa hvilket Trin den befinder sig; han har Afgang til Gjennemsyn af Sagens Aktstykker efter Rettens nærmere Bestemmelse, dog under Forundersøgelsen kun, naar Dommeren finder, at det ikke vil være til Skade for Undersøgelsen.